

Opdat de duisternis wijkt, 21, George Cutting

21. Hoe kan ik altijd goede moed hebben, als de toestand van mijn hart zo wisselvallig is?

Wij zullen nooit helemaal zekerheid hebben voordat wij begrijpen dat onze veranderlijke praktische toestand niets zegt over de vraag of God ons heeft aangenomen.

Toen Abel God een offer bracht - 'de eerstelingen van zijn schapen en van hun vet' - kreeg hij volgens Hebr. 11 : 4 het getuigenis 'dat hij rechtvaardig was', omdat God over zijn gave getuigenis gaf. Toen God hem rechtvaardig rekende nam hij niet de persoonlijke voortreffelijkheid van Abel in aanmerking, maar de voortreffelijkheid van zijn offer en zijn geloof daarin.

Als een zakenman met een cheque naar een bank gaat, krijgt hij de waarde daarvan tot de laatste cent uitbetaald. Als hij een vriendelijk karakter heeft krijgt hij geen cent meer en als hij nors en onvriendelijk is krijgt hij geen cent minder. Het gaat daarbij namelijk niet om de vraag wat *hij* waard is, maar wat *de cheque* waard is. Zo was het ook met Abel. En zo is het nog met iedere zondaar die door Jezus Christus naar God toe gaat. God schrijft op de rekening van iedere gelovige alles wat het werk van Christus in Zijn ogen waard is. Is dat werk volmaakt? Jazeker. Is het voor altijd volmaakt? Jazeker. In overeenstemming daarmee verwelkomt en aanvaardt God iedere gelovige. Daarom staat er geschreven: 'Want met één offerande heeft Hij in eeuwigheid volmaakt hen die geheiligd worden' (Hebr. 10 : 14), dat zijn zij die in Hem geloven (zie Hand. 26 : 18). Er staat niet alleen 'Hij heeft hen volmaakt', maar 'Hij heeft in eeuwigheid hen volmaakt', d.w.z. voor altijd! Het is dus niet vandaag volmaakt, maar morgen niet meer.

Enkele jaren geleden reed ik met een paar vrienden van Penzance in Cornwall naar Lands End. De man die naast mij zat wees mij op een kerk in de verte. 'Straks rijden wij langs die kerk', zei hij, 'en ze hebben mij verteld dat je vanaf het punt waar wij nu zijn, die kerk negen keer uit het gezicht verliest voor je daar bent'. Dat maakte mij nieuwsgierig om te weten of dat klopte. Al snel daalde de weg tot wij de kerk niet meer konden zien. Even later ging het weer omhoog, en daar zagen wij de kerk weer. Opnieuw ging het naar beneden en weer verloren wij de kerk uit het oog. Op de volgende heuvel zagen wij hem weer. Zo ging dat door totdat wij op een tiental meters afstand van het gebouw gekomen waren. Zoals de man had gezegd, hadden wij over de afstand van een kilometer of zes precies negen maal de kerk niet kunnen zien.

Je vraagt je misschien af wat dat met ons onderwerp te maken heeft. Wel, ik zou je nu een vraag willen stellen: hoe vaak is naar jouw mening op die zes kilometer de kerk op en neer gegaan? Je zult zeggen: 'De kerk op en neer gegaan? Onzin natuurlijk! Niet één keer. De *kerk* ging niet naar boven of naar beneden, maar de *reiziger*'!

Precies! En die wisselvalligheden waarover jij tobt, die ups en downs, worden bij *jou* gevonden, maar niet bij *Christus*. Er zijn ook geen ups en downs in wat God denkt over Christus en Zijn werk. En als God jou heeft aangenomen op grond van Zijn Persoon en werk, kan er ook geen up en down zijn in jouw positie voor God. Bij onze God is geen verandering. Hij is Dezelfde, gisteren, vandaag en voor altijd. God heeft ons 'begenadigd in de Geliefde' (Efeze 1: 6).

Als jij wilt weten wat God van de gelovige denkt, moet je naar Christus zien want het is waar dat zoals 'Hij is, wij ook zijn in deze wereld' (1 Johannes 4: 17).

Een evangelist, één van onze kennissen, had jaren lang tevergeefs gestreefd naar een soort volmaaktheid. Toen hij tot inzicht gekomen was drukte hij zich als volgt uit: 'Ik meende dat ik moest proberen goed genoeg te zijn om door God aangenomen te worden; nu weet ik dat *Christus* goed genoeg is om aangenomen te worden en dat *God mij aanneemt in Hem*'.

Als ons gedrag iets te maken had met onze aanspraak op aanneming door God, zou de minste 'kras' in ons gedrag tegelijk een 'kras', een dikke streep door onze aanspraken betekenen. Maar God zij gedankt, de waarheid is dat ons gedrag voortvloeit uit het besef dat wij door God zijn aangenomen, en niet omgekeerd, alsof wij aangenomen zouden worden op grond van ons gedrag.

Wij zijn volgens de Bijbel 'geroepen heiligen', dat wil zeggen: wij zijn heiligen geworden doordat God ons heeft geroepen. En vervolgens wordt ons gezegd dat wij moeten wandelen zoals het heiligen past. Wij worden ertoe aangespoord om te letten op de liefde die God ons gegeven heeft en op het feit dat wij kinderen van God genoemd worden. En daarna worden wij opgeroepen om 'als geliefde kinderen in liefde te wandelen' (zie 1 Kor. 1 : 2; Efeze 5 : 1,2; 1 Joh. 3 : 1). Om een beeld te gebruiken: God vult eerst onze portemonnee en zegt ons dan hoe wij het geld moeten besteden.

George Cutting

***Het boekje 'Opdat de duisternis wijkt'
van de vroegere Engelse evangelist George Cutting
is verkrijgbaar bij www.uhwdw.nl.***